ꝓdeſt hoī ſi lucret̄ vniuſū mūdū ſeipm āt ꝑdat. Hoc apud
te ſemꝑ retine. et cuiꝰ manus pugnauit cōt̄ te. ſcuto
euāgelico vtere. Sꝫ ſolēt quidā hoīes ſine ſpū et gr̄a dei
obijcē q̄nq; ſc̄lo renūciantibꝫ. Ergo qui in ſc̄lo ſūt ꝑibūt
et vos ſoli ſalui eritis. Aut nō p̄t aliqs venīe ad celū. niſi
ita viuat ſicut vos viuitis? Cur fabulamini ſic iniuste cōt̄
deū et ſeruos dei? Neq; xp̄s hoc dixit neq; ſerui eius ita
locuti ſūt. Bene facite iuſte viuite et mādata dei cuſtodi
te. et nemo vobis ſalutē negabit. Ad hec illi iterato. Man
data ī q̄nt vellemꝰ ſeruare ſꝫ nō poſſumꝰ. ſi debemꝰ lucrari
victū et neccaria vite opꝫ nos ſepe cōt̄ia agē. Cum cū ſc̄lo
ꝯuerſamꝰ ſc̄laria negocia quō cauebimꝰ? Si iſta ꝑfcē ꝯſideratis
et ꝑicula atq; fallacias mūdi nō ignoratis. Cur ḡo oblo
q̄mini ſi ſerui dei mūdū fugiūt. et moſt̄ia deuotoꝝ aut con
gregatiōes īt̄āt. vt deo tali ſine īpedimento ſeruiant?
Si imitari nō vultis aut nō valetis ad minꝰ ꝯgaudē et
adiuuaē bonos pro v̄ra ſalute deberetis. Sꝫ nō plus fc̄e de
iſtis. q̄ nec taliṫ loquētes excuſationē hn̄t de pc̄tis ſuis.
Cōſtant̄ igr̄ age. xp̄s qui tibi incipe donauit. ipe ꝑficiet
ꝯſolidabitq; in finē ꝓpoſitū tuū. Ecce tp̄s breue mors īcerta
oīa caduca ī mūdo et vana. Multi iā in ſepulchris fetēt q̄
dm ſe viuē eſtimabāt. Receſſerūt a meoria hoīm qui in
ore verſabant̄ oīm. Colit mūdus pn̄tes. abſentes neſcit
deſerit morientes. Beatꝰ ḡo ꝯtēpnē fallacē et ſeq̄ verita
tē. que nobis pariṫ ꝯcedat vitā et̄nā. Amen. Ep̄la petri
Dilecto et ꝑdilc̄o bleſeñ inuitat̄ nouiciꝰ ad fuorē religiōis
ſono et amico mgr̄o alexandro de ſc̄o albano. p. ble
ſeñ archid. Salutē et de mūdo triūphū. Totis medullis
aīe ꝯuſioni et ꝯuerſationi vr̄e ꝯgratulor. A p̄ma enim vr̄i
notīcia dilexi vos nō ad famē nō ad queſtū. ſꝫ pro v̄tutibꝫ
v̄ris in dn̄o v̄tutū. Littera ſiquidē v̄ra et fame ꝯmenda

bilioris celeberrima odor multos vobis attrahit ad ami
ciciam. ſalua tullij ſententia qui in libro de amicicia ſcribit. vix
a pluribus ſeculis quatuor amicorum paria extitiſſe. Hodie vero
amici multiplicati ſunt ſuper numerum. Caritas enim diffuſa
eſt in cordibus nostris que ſola eſt vere amicicie condimentum. In
diebus itaque naſcentis ecclesie cepit dilectio multiplices af
fectionum compagines in unitatem mentium dilatare. vt iam tunc
multitudinis credencium eſſet cor vnum et anima vna. Gratias igi
tur ago deo qui vos de medio praue ac peruerſe nationis
eduxit. vt odio habeatis eccleſiam malignancium. et lauetis
inter innocentes manus veſtras. que de feditate ſeculi multi
plices maculas contraxerunt. Gaudeo plane quia mirabile
et imitabile omnibus premiſiſtis religionis auſpicium. Qui enim
ante conuerſionem veſtram. deſibil. deſiderabili multis reddite
abiecto. abiectus eſſe in domo dei elegiſtis. honorem ma
giſterij laudesque hominum et inanem huius ſeculi leticiam reſpuiſtis
ad letandum in leticia gentis. quam xpiſtus hereditauit. vt lau
deris cum hereditate ſua. Poſuiſti amice kariſſime pedem tuum in
via recta. ymo pedes tuos ſapiencie compedibus iniecisti. Vide
ne abſcideris a vinculis eius. Manum tuam miſiſti ad fortia
vt regno celorum vim inferas. et te in hereditate ſanctorum viole
ter intrudas. Nimirum per adoptionem factus es dei filius
et coheres xpiſti. Qui enim ſpiritu dei aguntur hij ſunt filij dei
Beatus iam dicas dominus pars hereditatis mee. tu es qui
reſtitues hereditatem meam michi. propterea funes ceciderunt
tibi in preclaris etenim hereditas tua preclara eſt tibi. Beatus
es ergo cuius portio et hereditas deus eſt. Adhuc tamen dum
nouicius dum paruulus es et non differs a ſeruis cum ſis dominus
omnium. ſed es ſub tutoribus et curatoribus vſque ad tempus prefi
nitum a patre. tempeſtiue mittendus in plenariam poſſeſſionem
eterne hereditatis. Moneo igitur in viſceribus ihesu xpiſti vt te
non deterreat conuerſionis primicie. nouum obire iugum. inceo

ſuetus ordinis rigor et auſteritas diſcipline. Quicquid
aſperū nūc videtur. obīa ſibi cōuertet ad lucrū. et q̄
nūc amara ſūt vſu mediante dulceſcūt. Nā cū qui de
tenebris ꝑgrediūtur ad lumē. lux in p̄mo moleſta ē. donec
oculi lumini aſſueſcāt. Inter dura et aſpa tibi ſolaciō ſit
illud ꝓpheticū. Propter verba labiorū tuorū ego cuſtodiui vias
duras. Expedit tolerari dura ne veniant duriora. Et
ſi murmuraueris ſi detrectaueris obīe inquā ī vano accepiſti
aīam tuā. Inſuper et qd' tibi durū ē. nec obīa nec murmu
ratione molleſcet. Si pro regno celorū nūc ſuſtines q̄uina
ſcias q̄uiora fuiſſe que nup pro queſtu trāſitorio nec ſi
ne diſcrimine aīe ſuſtinebas. Anima g° teſtimonio bti pe
tri filij obīe caſtificāt corda ſua. vince p obīaz beſtialiū
motus affectuū. qr iuxta vbū ſalomonis vir obediens lo
quitur victorias. Vincit enī mūdū dyabolū et ſeipm. O
bedia q̄ filiū dei decuit nō ſit tibi q̄ſo dedecori. nō ē enī
ſeruus maior dn̄o ſuo. Hoc igitur in te ſencias qd' et in
xp̄o ihū. qui cū in forma dei eſſet formā ſerui accepit
et vſqz ad penā et ignominiā crucis curſū obīe limita
uit. Tu vero cohumiliat9 et ꝯpaupatus dn̄o maieſtatis
vagū et liberū tue volūtatis arbitriū ſubice pro eo q̄
tante ſeruituti. Si recolas q̄nta ſuſtinuerit ꝓ te et ſi mili
es pro te pro eo dare poſſes ad mortē. nō ſufficeres tn̄ ad
paria reddē. Magna tibi fecit qui potēs ē. et eſtimatio
tanti bñficij ꝯpenſationis vicē nō recipit. Fatiſcant igitur
membra vigilijs. exterminetur ieiunijs. frangantur labore
liqueſcāt in lacrimas oculi. ymo ſi totū cerebrū et me
dulle corporis in fletū effluat. nō ſūt tn̄ ꝯdigne paſſiones
huius ſeculi ad gl'az. que quidē acquiri pt. eſtimari āt aut
ꝯpenſari non pt. Quid enī retribuet puluis aut vermis
dn̄o glorie. qui ꝓ eo aīaz ſuā ī morte ꝯcluſit. vt btītudine
frueretur quā nec oculus vidit nec auris audiuit. Atte
de igitur ſollicitus q̄ntū dn̄o tuo debes. et dū in ꝓſītu es

nunq̄ te pfectū existimes. Nō q̄ iā apphenderī aut pfectus
sim aut aplius. Sequor āt si forte cōphendā in quo cōphēsus
sū. Unū autē que retro sūt oblitus ad ea q̄ priora sūt me
extendo, sequēs ad brauiū supne vocatiōis in xp̄o. Attēde
igit̄ tue vocatiōis ītia. vt scias q̄ a deo donata sūt tibi.
Gloriosū donū dei ē diuicias et delicias huius sc̄li abdicasse.
Cuius sapiēs agnoscet hec et itelliget miās dnī. q̄ puersos
tam pie cōuertit. et p substātiola huius vite diuicias salu
tis etne retribuit? Ita g° mūdū euomas vt nō reuer
taris ad vomitū. Ita tibi sc̄li moriat̄ affectio. vt nunq̄ tibi
deinceps ad desideriū readinet. teq3 ita cōfigures et cōplā
tes siltudī mortis xp̄i. vt sis mortuus mūdo. mortuus a
corde tuo. et vita tua feliciť abscondat̄ in xp̄o. Cōuersio
nē eorū dapnabilē reputa q̄ p claustro sc̄lm deserūt. et
in claustrū mores sc̄li deferūt. p xp̄o modicas facultates
despiciūt. et cont̄ xp̄m spem maiorū cōcupiūt. Sub tpalium
cōtēptu cupiditas itentior latet. ignis em̄ dū tegit̄ vehe
mēcius ardet. Parū itaq3 tibi sit renūciare diuicijs. nisi
renūcies et vicijs. q2 minus piculosū est ēē diuitē xp̄i.
q̄m paupem antixp̄i. Oēs itaq3 angulos cordis tui reuol
ue. scrutare. et ab eis reice q̄d a sc̄lo cōtraxisti. Vetus hō
crucifigat̄ in te cū actib3 suis. vt destruat̄ corpus pcc̄i
et in quandā nouitatis infanciā renascaris. Dedit tibi
dn̄s exercitatos sensus et gra3 sciencie pminētis. Credo āt
q̄ spm̄ dei habeas. nemo em̄ dicit anathema sc̄lo nisi in
spū dei. Tanto g° melior es tanto vigilāti caueas astu
cias sathane. q̄ nō magnifacit si deuoret simplices. cibus
em̄ eius electus. nec miratur si absorbeat fluuiū. sz habet
fiduciā q̄ influat iordanis in os eius. Accedēs igit̄ ad
seruitutē dei pparas aīa3 tuā ad tēptatione. recolens
qualiť vocauit dn̄s pplm̄ isrl̄ pus p blādimēta signorū
in egipto. deīn p pressurā tēptationū in deserto. postea ī
subiectione populorū et pace. impleta ē eis diuina pmis

ſio. Hic hodie deffert deus quedā dulcia et blanda ſcē ſucc
ſionis tua. poſtea certamina tēptationū demū ſecura in
xpo quietē et pacē que exupat oēm ſenſū. Leuaſti te ſupͣ
te. vt videas qͣ ſuauis ē dns. vt in die bona dm̄. cū audie
ris vocē ſpūs tanqͣ ſuſurriū et ſibulū tenuis aure quo
dā defecati cordis affectu. qͥ de ligno vite ſpūales colli
gas fructus. Sunt āt fructꝰ teſte aplō caritas gaudiū pax
paciā. lōganimitas bonitas benignitas māſuetudo. fides mo
deſtia ɔtinēcia caſtitas. In hijs fructibꝫ recepiſti xpi mi
les. arrā celeſtis glīe habentē ꝓmiſſionē vite q̄ nūc eſt
et future. In hijs delibando ꝓguſta quaſdā expiencias hu
ſeculi. felicesqꝫ primicias viſionis etne. Quibuſdā itaqꝫ de
ſideriorū pēnis aduolet. et vſqꝫ ī iubileas amenitates
vſqꝫ in faciē dilecti ꝑ exceſſus ɔtēplationis excurrit. Et
ſubito a ſe capitͥ vt iam viuat nō in ſe ſed vni xpo vnus cū
eo ſpūs exiſtēs. ſoloqꝫ huius mortalitatis obſtaculo differēs
a ſcīs ſciorū. quadā īeffabili ſꝫ momētanea ſuauitate frui
tionis exultat. et ī guttula deliciarū celeſtiū expitur qͣm
īeſtimabilis ſit eorū btītudo. quorū deſiderijs torrēs etne
voluptatis īundat. Anima gͦ vocauit te deus vt curras in
odore vngentorū ſuorū. ego vir videns paupertatē meā clamo
ad te. Trahe me poſt te. Infixus ſū in limo ꝓfundi ſꝫ ora
ne abſorbeat me ꝓfundū. ne me demergat tēpeſtas. ne vr
geat ſupͣ me puteus os ſuū. O dulcedo cordiū deus aīarū
ſuauitas. et gloria te diligēciū. ſpes mea a iuuētute mea.
aufer a me cor īcircūciſū. cor coagulatū. cor lapideū. da mi
cor carneū. cor nouū cor hūile et cōtritū. Inſpira mͥ amorē
tuū ɔtēptū mūdi pcī odiū et pſeuerāciā pnīe qua nec
ꝑrūpat mors nec mors anticipet donec eā miſeratio
tua conſūmet ad ꝑfectū. Incipit tractatus iacobi carth'

Spūalis vir de profectu in vita ſpūali
oīa diiudicās egreſſus ad meditādū ī agro
cū yſaac patriarcha licet in priori tractatulo ar
tē tradidit curandorū viciorū. nondū tn̄ re
dijt de agro meditacionis. ſed ſupeſt adhuc